

ШЛЯХ РОБІТНИКА

Орган Бюро Партнолентиву та Завному Шостенського заводу № 9.

П'ятниця

31

січня 1930 року
13 рік революції.

№ 3 (85).

м. Шістка,
Глухівської
округи.

7-й рік видання.

На кожному підприємстві перевірити стан винахідництва. Наші господарники та технічні керівники ще не використовують повністю творчої думки робітників — винахідників для поліпшення техніки та раціоналізації роботи.

До всіх робітників, службовців і інженерно-технічного персоналу заводу № 9.

НАГОРОДА

Виконання п'ятирічного плану соціалістичної перебудови народного господарства потребує напруження всіх сил робітничої класи, значного збільшення темпів нашої роботи, вживання нових форм комуністичної організації праці, рішучої боротьби з усіма хворобами, які гальмують наш розвиток, безощадної відсічі всяко-ворожим елементам та настрів.

Робітнича класа великим розмахом своєї творчої ініціативи довела свою здатність виконувати ті великі завдання, що поставлені перед нею.

Розгорнення соціалістичного змагання, утворення ударних бригад, колективів, безперервний виробничий тиждень, широка демокритика — ось ті методи за якими іде перетворення системи всієї нашої роботи, за допомогою яких ми знищуємо старі, відвіські консервативні традиції і будемо нові форми комуністичної організації праці.

Розгорнення всіх цих підприємств є і на нашому заводі. Ми маємо і складання союзови, і бригади, і колективи.

Але до цього часу у нас бракує необхідної участі широких мас в розгорненні всіх зазначених завдань, ми ще не навчилися переносити досвід роботи одного цеху на другі виробництва, ми ще не нав-

чилися як слід утворювати громадську думку проти окремих осіб, що намагаються гальмувати нашу велику справу.

Для того, щоб зробити всі наші досягнення і подолати здобутком широким мас, організувати масу робітників на подолання труднощів, ще більш розгорнути роботу по соціалізації, утворенню ударних бригад, колективів — редакція газети „Шлях Робітника“ об'являє обов'язковим огляду цехів кожного підприємства.

Двохмісячний буде переводитись вихідною редакцією газ. „Шлях Робітника“, яка утворюється в кожному цехові з представників від редколегії „Шлях Робітника“ і двох представників від робітництва та профоргану даного цеху.

На редакція у відповідні дні й години (про що буде оповіщено) працюватиме в кожному цехові й шляхом одержання дописів від робітників, бесід, переведення зборів по різних питаннях буде одержувати необхідний матеріал, який характеризує роботу цеху, після чого весь матеріал містяться на сторінках газети.

Місце роботи вихідної редакції — Червоний кут.

Матеріали, що повинні дати кожний робітник: а) як виконуються завдан-

ня в справі зниження собівартості та підвищення продуктивності праці, б) темп розгорнення соціалізації і виконання складених умов, в) якість роботи ударних бригад та колективів, г) як розгортаються раціоналізаторські міроприємства на виробництві, д) яку участь приймає в виконанні всіх міроприємств інженерно-технічний персонал і що робиться з його боку по підвищенню кваліфікації та технічного рівня робітників, е) стан масової роботи, ж) забезпечення керівництвом з боку партійних та профорганізацій, розгорнення ініціативи робітників.

Таким чином огляд набуває величезного значіння. Проведення його дасть можливість порівняти роботу окремих цехів і розгорнути дальшу роботу по виконанню бойових завдань, що стоять перед робітництвом.

Першим проходить Мехзавод. За ним підуть інші цехи.

Ні одного робітника, інженера, профспілкового робітника, комсомольця, який не прийняв би участі в переведенні огляду.

Комісія по переведенню огляду.

Цехи, що найкраще брали участь у соціалістичній діяльності економічній ефект, одержать премію від ВКК., для чого вже відраховано 30000 карб.

Що до одержання премії цехи розподілено за категоріями. До I-ї категорії в премію в 430 карб. поставлено I й VII виробництва та електростанцію.

До II — премія 250 кар. — Мехзавод, пожежну команду, бригаду ФЗУ та деревообробку майстерню.

До III — премія 140 кар. — V виробництво, солі, цегельню, паперофабрику та мехчастину II району.

Премії будуть видаватися не грошми, а бібліотечками для цехів, радіоустановками, посиланням до курорту то що.

Завком.

За бездіяльність

За постановою Комісії по зборі коштів на самолёт „Глухівщина“ уповноваженому т. Аксютенку Д. за бездіяльність та халатність у допущеній справі оголошено догану й знято з роботи. Замість т. Аксютенка на уповноваженого призначено т. Пестова (Відділ Економ. Праці), до якого й слід звертатись за виконанням.

Комісія.

Робітник та службовець, читай та пиши в свою газету.

За повне виконання промфінплану.

Виконання виробничого плану—під контроль робітничих мас недовиконання за перші місяці господарчого року надолужити в найближчі місяці.

Підсумки, які повторювати не слід

Ось гасло, під яким ми повинні підійти до критики виконання нашої виробничої програми за I-й квартал 1980 р. Підсумки виконання, що ми маємо на 1-е січня, вже свідчать про загрозу невиконання своєчасно того зобов'язання, яке ми дали уряду та партії в справі будівництва соціалізму та виконання п'ятирічки.

За I-шу четверть річних завдань ми вже маємо серйозний прорив плану і цей прорив іде не з боку наших технічних чи економічних труднощів, а з боку нашої консервативної байдужості та небачення урахувати темп зросту.

Останні менти дуже загрозливі, бо їм хворіють наші виробництва і в цілому завод № 9, вимагає цим самим негайного рішучого лікування такої хвороби.

Завод має велику історію милого, яка передала нам в наслідок після революції багатопотрібних традицій, які не можуть іти в ногу з завданням перебудовування промисловості в країні.

Робітнича маса все це повинна урахувати і на ґрунті сміливої критики та самокритики дати рішучу відсіч всьому тому, що перешкоджає будівництву соціалізму та виконанню нашого плану, а з ним і п'ятирічки.

Для більшої наглядності приведемо динаміку зросту нашого заводу за декілька років. Нам цифри кажуть, що наша програма росте:

1. 1927/28 р. — 100%
2. 1928/29 — 193,58% більш.
3. 1929/30 — 494,8% "
4. 1930/31 — 607,6% "

чи на— % більш проти 1927-го року.

Це каже за те, що шлях, по якому ми йдемо, в цілому вірний і є повна економічна можливість виконати завдання в точні зазначені терміни.

Розглядаючи підсумки I-го кварталу ми повинні зі всією більшовицькою прямою підкреслити наші вузькі місця в наших виробництвах і ні в якому разі не замазувати недоліки з якого б боку ми йшли.

З аналізу виконання першого кварталу ми маємо такі наслідки, що програма виконана тільки 59,07% та позачислових 9,98% а разом виконано 68,05%.

Таким чином порівнюючи виконання з програмою завдань по плану ми маємо недовико-

нання проти плану на 41,93%.

Підсумки безумовно б'ють на сполох, свідчать про небезпечу і вимагають негайної ліквідації прориву шляхом практично-довірчливо невиконання першого кварталу в перші два місяці другого кварталу.

Ця умова повинна бути поставлена з усією рішучістю і відповідальністю перед кожним керівником та робітником на підприємстві. Інших розмов бути не може, цього вимагає робітничий клас та її інтереси.

Але поруч з усім необхідним зупинитися на причинах, які стояли на шляху недовиконання плану. Перш за все наше суспільство, як наприклад-Завком зі своєю філією та ГТР зверху до низу всі в цілому не вжили необхідних заходів до того, щоб зосередити увагу й думку навколо цього найважливішого питання — як виконання плану. Ці організації обмежилися холодною, паперовим керівництвом, замість живої участі в роботі, а іноді були випадки, коли профспілки чи їх уповноважені своїм втручанням не в свої справи гальмували роботу, як наприклад на VI-му виробничому уповноважений заводському на протязі двох днів бігав погодажує, уявляє то-що кандидатів на перевод, чи бере і переводі робітників з одного станка на другий зовсім не погоджуючи цього з керівниками виробництва і тим самим дає напрямки в бік прориву принципу єдиначалія. Тепер можна бачити яка допомога була з боку профспілок, маючи на увазі цей випадок не перший і не останній, віякої уваги браку, прогулам, простоям то що. Самостійно та холодно, ось основне гасло першого кварталу.

ГТР. — Ця установа замкнулася в своє обмежене коло, зупинилася на своїх рідних, родинних справах і крапка, замість широкої суспільної роботи на виробництві, замість рішучого вогню проти холода, формалізму та байдужості в роботі з боку окремих членів ГТР. Ніякої участі адм. техн. персоналу в справі піднесення соціалізму. Все нехай. Таке ставлення безумовно неприпустиме.

Парторганізація — окремо ОЗНК та партосередки на виробництві. Не можна обійти і

їх мовчки, бо з їх боку теж недосить була розгорнута робота навколо плану, навколо темпів його виконання. Балакали багато, про що тільки можна, про події в Хімі, Ін-ді та інше, але забули як слід побалакати на виробництві з робітниками про події, що робляться в справах виконання плану. Мало того, секретар партосередку ви виробництва відав робітників з тим, щоб казати їм, що робити не можна, сини болять, а тому хай живуть прогули.

І останнє—Завдоуправління зі своїм технічним персоналом, який теж по загальній традиції накладал по 20 резолюцій на листуваннях, багато засідав, іздив по 5-10 разів у відрядження, але як буде з планом, які будуть наслідки в кінці кварталу, побалакати як слід забули. Все гаразд, можна було чути, шапками закидаємо, план—це дурниця, виконаємо і в очима не моргнувши, —але—підсумки за квартал—здержіть 58% і решта.

Тепер декілька слів про безпосередніх керівників і виконавців нашого плану на виробництві. Наприклад VII виробництва—план виконано на 79,3%. Недовиконання в цілому й повністю необхідно віднести за рахунок безгосподарності керівників т Масло ва, який, як чоловік в футлярі замість справжнього керівництва плівся в хвості байдужості.

Привидимось далі. В цьому ж виробництві ми бачимо низку неприпустимих явищ, розхлябаності. Ніякої виробничої дисципліни, низька продуктивність праці, велика наявність браку, низька якість продукції, простої, прогули й те інше та інше. Сам керівник виробництва, не дивлячись на вимогу мас, свідомо ухилявся від піднесення соціалізму. Принцип єдиначалія Маслов зрозумів по своєму, як тільки може зрозуміти безнадійний чинював. Усякі хити замазувалися, ніяких заходів до їх жорсткого виконання. Апаратура знищувалася але все гаразд. Виробництво зупинилося, нема робітничої охоти, але сама сила без усякої роботи часами гуляє по виробництву. Праця закінчується за 10-15 хвилин раніше встановленого часу, а коли головний інженер т. Свєтінков заступає механіка Турлає-

ва чому це так, він в п'яному виді відповідає: „це, тов., не ваша справа, ідіть собі в друге місце“. Це, товариші, безумовно не казка, а факти, які коштують 21% недовиконання плану.

А ось паперова фабрика. План виконано на 34,9%. „Все гаразд“, завіряє нас керівник т. Кімелфелд, на „Шанці все спокійно“, а коли є недовиконання, то воно „нічого не має спільного з товаришем керівником“, який „ні в чому не повинен“. Салдаська вдова „сама себе випорола“ як каже гоголівський герой з „Ревізора“. А коли придивимось ближче, можна теж побачити багато того, що непотрібно: багато браку, ніякого керівництва роботою, безвідповідальність, відсутність дисципліни, неспіднесення на потрібний рівень соціалізму, формальне відношення та ін. та ін. Але тов. Кімелфелд цього не помічає, він мріє про щось інше, мабуть про те де росте „рогоза“, а не про те що треба бачити ближче й що 34,9% недовиконання необхідно віднести за його рахунок. Можна багато ще прикладів дати з Комерційного відділу, ОЗТ, Водогосподарства то-що. Але ми обмежимося цими фактами, які свідчать, що у нас не все гаразд, що невиконання плану є не випадковість, а іде за рахунок нашої розхлябаності, яка особливо чітко була підкреслена на останньому засіданні Технаради при Директорії заводу, де окремі робітники, роблячи відповідальні відчити про підсумки своєї квартальної роботи, намагалися замазати недоліки, з якими нам надалі не по шляху.

Дирекція заводу в зазначеному засіданні, підсумовуючи роботу за квартал, досить яскраво підкреслила вузькі місця й дала відповідну рішучу відсіч тим чи іншим хитанням, але на цьому зупинитися не слід, план треба виконувати без усяких розмов і суперечок, щоб більш глибоких підсумків не робити.

Робітниче суспільство повинно зосередити свою увагу навколо плану й дати відсіч з свого боку всьому тому, що перешкоджає будівництву соціалізму в нашій країні.

Дирекція.

Під керівництвом партії Леніна, в купі з мільйонними масами, на основі досвіду цих мас — вперед до повної соціалістичної перебудови всього народного господарства.

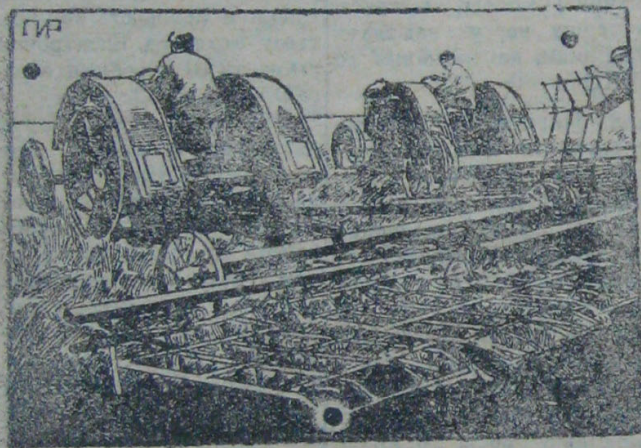
До робітників—селян заводу № 9

Робітнича класа за проводом комуністичної партії та в спілці з бідняцько-середняцькими масами селянства домоглися великих досягнень у господарчому й культурному будівництві і саме тепер настав час, коли само життя в першу чергу від робітників вимагає підсилити темпи й взяти керівництво у перебудові нашого розпорощеного сільського господарства на нові, соціалістичні рейки.

лективізації.

3. *Робітники, які мають сільське господарство, першими повинні вступити до колективів.*

Робітники в нашому районі мають у своєму користуванні мінімум 3000 гектарів землі. Коли цю площу усуспільнити та своєчасно обробити й засіяти кращим сортовим насінням, ми будемо мати збільшення врожаю не менш як 10 пудів з гектара. А користь від того,

Наближається весна, 4000 господарств нашого району на площі 28000 гектарів мусять усуспільнити лани, зробити перші кроки до наступу за збільшення врожаю. Першими в лавах наступаючих повинні стати робітники заводу, які мають сільське господарство.

Яка ж має бути практична участь робітників у весняній с.-г. кампанії? Обміркуємо.

1. За прикладом минулого року робітникам повинні допомогти бідноті мікроремонтувати с.-г. реманент, головним чином плуги.

2. Повести пояснювальну роботу в справі організації колективів та допомогати бідноті давати відсіч куркулям, що шалено стають на перешкоді ко-

що буде приорано й знищено велику кількість бур'янів та меж, що стали розповсюдженням шкідників, хіба нічого не варта?

30000 пудів хліба з землі робітників та 280000 пудів з усуспільної селянської площі в шість разів збільшують норму річної хлібозаготівлі по нашому району, а це вже не аби-яке досягнення.

Все це доводить, що робітники на цій ділянці соціалістичного будівництва повинні йти попереду й руйнувати старовічні, прадідівські методи господарювання, що давно вже віджили сами себе й лише держали бідноту в злиднях.

І. Ц.

Все для переведення засівної кампанії

Весняна засівкампанія цього року має величезне значіння для нашої країни, від переведення якої залежить своєчасне виконання п'ятирічного плану народного господарства.

Недостигаємість розвитку сільського господарства за швидким зростом промисловості ставе перед нашим Урядом умови прийняти низки агрикультурних заходів відносно сільського господарства.

Ці міропримєства в умовах нашого району повинні бути виконані на підставі затвердженого Райвиконкомом плану засівної кампанії а саме: поширення засівної площі на 16% проти минулого року, збільшення врожайності на 10%, контрактиція на 100% озимого засіву і 95% весняного засіву, збільшення засіву технічних культур: цукрово-го буряка 216%, кар-бур. 89%, конюшини 60%, конопель 20,3%, за рахунок зменшення засіву низько проробкової культури—гречки. Збільшення продукційності худоби: корів 8%, свиней 20%, овець—%, і коней—%; переведення на суцільну колективізацію 6 сел району: Вороніж, Локотськ, Гамаліївка, Собіч, Пограбки і Свирж і організацію не менш 1 колективу в кожному селі в 40-50 дворів, що буде складати 47% всієї засівної площі району.

Виконання цього плану засівної кампанії вимагає величезних зусиль і коштів; необхідно широко роз'яснити робітникам нашого району, що виконання плану залежить від скупчення аусиль робітників і селян від їх кріпкої змички й умілого переведення керівництва Ленінської комуністичної партії, яка вміє перемагати труднощі й усовувати їх.

Необхідно робітникам, що мають сільське господарство, селянам, бідноті й середнякам провести 100% агромінімуму, головним чином очистити засівні матеріали 100%, угноєння землі, засів чистосортним насінням і інше.

При виконанні всього цього плану ми будемо мати змогу забезпечити промисловість сировиною, харчуванням, збільшити доходність сільського господарства і цим самим поліпшити становище трудящого селянства, бідноти й середняка.

Для допомоги Райвиконком партійні й профспілкові організації, ВІНЦ, ЛКСМУ і заводом заводу Ч. 9 виділив 170 чоловік у бригади, які активно переводять роботу на селі.

Потрібно щоб робітники, особливо ті, що зв'язані з сільським господарством, допомогли сільрадам, робітничим бригадам у справі переведення засівної кампанії, особливо колективізації сільського господарства. Потрібно щоб робітники першими вступили в колективи, першими виконали агромінімум, по нас буде рівнятися селянство.

Селяне неодноразово заявляють на сходах, що „робітнича класа є авангард, він веде нас, ми йшли за ним на всі труднощі, хай і тут робітники ведуть нас, ми підемо за ними“.

Ці вимоги цілком правдиві, але збоку де яких робітників, що живуть у селах, помічається невиконання цих вимог, де котрі з них, як у селах Крупиці, Миронівці, Локотках мали місце, що окремі товариші не йдуть до колективів, не допомагають Сільрадам переводити роботу по колективізації і гірш за все, що виступають проти колективізації, тим самим допомагають куркулю вести боротьбу проти РАД.

До таких робітників з боку заводу, — головного ядра пролетарської частини робітників Шостки, зробити відповідний вплив, а коли це не допоможе то де кого чужого робітничий клас, що примазав ся, до неї, викинути з рядів робітничої класи.

Робітнича класа при підтримці бідноти й середняцтва не раз поборювала на своєму шляху труднощі, вона також і тепер під керівництвом Ленінської комуністичної партії зуміє дати відсіч обнаглілому куркулю, що домагається зіврати наше соціалістичне будівництво, і виїде з труднощів переможцем.

Голова Райвик. САПОН.

ЯК ПРАЦЮВАЛИ УДАРНІ БРИГАДИ

Резолюція РПК

Заслухавши доповідь про стан роботи ударних бригад на заводі № 9, бюро РПК, відмічає, що не дивлячись на наявність ініціативи з боку окремих цехів щодо організації ударних бригад і досягнення їми практичних наслідків у галузі підвищення продуктивності праці, труд-дисципліни та зниження собівартості, організація цієї справи не набула ще відповідного значіння й не має належної уваги з боку партійної й професійної організації та господарчих органів.

Таке становище характеризується наявністю слідуючих хиб та недоліків:

1. До цього часу ударницький рух на заводі не набув масового значіння й до нього втягнуто дуже незначну кількість робітників та інженерно-технічного персоналу заводу.

2. Бригади, які організовані не забезпечено відповідним керівництвом, як по лінії профспілки так і з боку інженерно-технічних сил та адміністр. персоналу, в наслідок чого, в окремі випадки розпаду бригад.

3. Майже зовсім відсутня робота з переведенням обліку динаміки досягнень роботи бригад, в наслідок чого нема змоги досить точно встановлювати ефективність їх роботи.

4. Робота ударних бригад не ув'язується з введенням раціоналізаторських міроприємств, що утворює враження розриву цих важливих елементів соціалістичної організації праці та підвищення продуктивності праці в той час, коли в дійсності елементи найтіснішим образом зв'язані між собою й коли найбільша ефективність в роботі ударних бригад може бути досягнена на ґрунті раціоналізаторських міроприємств.

5. До цього часу серед ударників не розгорнуто роботи щодо підвищення технічного рівня.

6. З боку завкому не вжито належних заходів, щодо організації масово-культурної роботи серед ударників.

7. Питання про роботу ударних бригад не висвітлюється в газеті.

Бюро РПК вважає за необхідне зробити рішучий перелом у справі розгорнення ударницького руху на заводі й пропонує ОЗПК, фракції завкому та партчастині Заводуправління перевести слідуючі практичні міроприємства:

1. негайно розгорнути по всіх цехах масову роботу по роз'ясненню завдань ударницького руху та популяризації вирішень 1-го Всеспількового з'їзду ударних бригад.

2. Поставити за завдання організувати на протязі найближчого часу (2-3 грудня) не менш як 20 ударних бригад та 3 виробничих колективи.

3. Пропонувати партчастині Заводуправління та фракції Завкому вжити всіх заходів до забезпечення роботи ударних бригад відповідним керівництвом як з боку адм. техн. персоналу, так і цехових проф. органів.

4. Пропонувати ОЗПК, загальному заводському колективу ЛКСМ, вжити всіх заходів до забезпечення 100% охоплення ударними бригадами та колективами всіх членів партії та комсомолу які працюють на заводі.

5. Організувати при кожному цехові раціоналізаторські групи, втягуючи до них ударників і поставити за завдання для кожної бригади-найбільше переведення раціоналізаторських заходів.

6. Висунути протягом

місяця 10 ударників на раціоналізаторську роботу, практикуючі систематично таке висування кращих ударників і в дальнішому.

7. Пропонувати фракції Завкому, через притягнення інженерно-технічного персоналу, організувати справу підвищення технічного рівня робітників через утворення технічних гуртів, індивідуально-групове навчання і т. і. Зокрема перевірити виконання з боку ІТС постанови про організацію групового навчання з технічних знань на виробництві серед робітничої молоді, а також в першу чергу надіслати ударників на навчання до ВИШ'ів.

8. Партчастині Заводуправління негайно вжити всіх заходів до організації обліку роботи бригад у справі підвищення продуктивності праці та зниження собівартості таким чином, щоб цей облік був цілком зрозумілим як для ударників, так і для всіх робітників цеху, використовуючі для цього найбільш прості форми діяграм, вивішування відповідних дошок з таблицями та інш. Перевести цю роботу не пізніш як до 15-го січня.

9. Завкому та редакції газети „Шлях Робітника“ віділити групу кореспондентів для освітлення справи з розгорнення роботи ударних бригад в газеті, переводячи це висвітлення систематично й надалі.

10. Культвідділу Завкома та правлінню клубу розробити відповідні міроприємства до обслуговування робітників культурною роботою.

11. Заслухати через місяць на бюро РПК доповідь про виконання з боку відповідних організацій постанов зазначених в даній резолюції.

Нема роботи

На заводі № 9, «вагальномоводський осередок МОДР'у, в ньому бюро з 11 осіб, мається й ревкомісія, а от роботи ніякої нема. Спочатку були й узялися, трохи зсунули її з місця, а потім заснули на цілих п'ять місяців, робота завмерла.

В буржуазних країнах панує білий терор і саме тепер би треба напружити всі зусилля до найширшого розгорнення роботи, а наше бюро за головуванням Шлєпникова та члени: Д. Подопритора, В. Ходьків, Бугаєвський і інші спокійнісно собі дрімає. Ні якого керівництва цехосередками, ніякого догляду за роботою в цехах, з яких тільки й працюють хоч по трохи мехзавод, Електрочастина та III виробництво, а решта мовчить.

Правління клубу, ідучи назустріч цій справі, дає приміщення, тільки-б стати до праці, а її саме й нема. Даремно лежать і 35 карб. коштів, що їх приділив райком нашому осередкові виключно на піднесення роботи поміж членами МОДР'у. Це не відомо де ці гроші й зберігаються, чи в ощадкасі, а чи в кишені когось з членів бюро.

Райком МОДР'у, струхли наше бюро!

Партосередок та ЛКСМУ, штовхайте бюро по своїй лінії!

Члени МОДР'у, розкопайте своє бюро, може воно прошиється хоч перед дотерміновим переобранням!

Ревкомісія райкому, перевірте роботу в цілому й зокрема роботу ревкомісії осередку.

Модровець.

З 10-го січня н. р. розпочала роботу „Світлова газета“. Мета „Світлової газети“ цілком є справа виснажити життя виробництва, виявлення недоліків, досягнень, то що всі матеріали з виробництва й життя будуть ілюструватися зображеннями після кіно на білому екрані.

Матеріали до редакції давайте: т. Колесницькому (завод), Бурачківу (мех. част. ІІ р.), та т. Великому (світ.).

Вісн. ред. РОБОТНИКА

Випуск № 17 1930 р. 4. Шлях Робітника.